

“U doktora”

1. BOLET + PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE

bolet = to hurt/to pain

The verb “bolet” needs the accusative case.

Co vás/tě bolí? = What is hurting you?

Bolí mě hlava. = My head hurts.

Bolí mě ucho. = My ear hurts.

The painful part of the body is the subject of a sentence = it is in the nominative case (co, hlava, ucho).

The person/animal suffering from the pain, is the object of a sentence = it is in the accusative case (vás/tě, mě).

PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE

nominative	JÁ	TY	ON	ONA	ONO	MY	VY	ONI
accusative	MĚ	TĚ	HO	JI	HO	NÁS	VÁS	JE

JÁ: Bolí mě noha.

TY: Bolí tě hlava?

ON: Bolí ho ruka.

ONA: Bolí jí zub.

MY: Bolí nás nohy.

VY: Bolí vás břicho?

ONI: Bolí je oči.

ACCUSATIVE OBJECT-CENTERED EXPRESSIONS

To je Petr. Bolí ho zub. → Petra bolí zub. (Petr: nominative → Petra: accusative).

To je Lukáš. Bolí ho noha. → Lukáše bolí noha. (Lukáš → Lukáše).

To je Jana. Bolí ji hlava. → Janu bolí hlava. (Jana → Janu).

To je Lucie. Bolí ji ucho. → Lucii bolí ucho. (Lucie → Lucii).

To je tygr. Bolí ho zub. → Tygra bolí zub. (tygr → tygra).

To je kočka. Bolí ji noha. → Kočku bolí noha. (kočka → kočku).

To je pan Novák. Bolí ho břicho. → Pana Nováka bolí břicho. (pan Novák → pana Nováka).

To je paní Nová. Bolí ji rameno. → Paní Novou bolí rameno. (paní Nová → paní Novou).

!!! PAST TENSE

The “painful part” of the body is the subject of a sentence. Its grammatical gender affects the form of the verb in the past tense.

M: nos, prst, zub, kotník: Bolel ho nos/prst/zub/kotník. → BOLEL

F: hlava, lopatka, ruka, noha: Bolela ho hlava/lopatka/ruka/noha. → BOLELA

N: koleno, rameno, břicho, zápěstí: Bolelo ho koleno/rameno/břicho/zápěstí. → BOLELO

PL (M, F): ruce, nohy, zuby: Bolely ho ruce/nohy/zuby. → BOLELY

PL (N): záda, ramena, kolena: Bolela ho záda/ramena/kolena. → BOLELA

2. BÝT DOBŘE/ŠPATNĚ + PERSONAL PRONOUNS IN THE DATIVE

být + dative + dobré/špatně = to feel well/not to feel well

This expression needs the dative case.

Co **vám/ti** je? = What's wrong with you?

Je **mi** špatně. = I don't feel well.

Je **mi** dobré. = I feel well.

PERSONAL PRONOUNS IN THE DATIVE

nominative	JÁ	TY	ON	ONA	ONO	MY	VY	ONI
dative	MI	TI	MU	JÍ	MU	NÁM	VÁM	JIM

JÁ: Je **mi** špatně.

TY: Jak **ti** je?

ON: Je **mu** dobré.

ONA: Je **jí** špatně.

ONO: Je **nám** skvěle.

VY: Jak **je** vám?

ONI: Je **jim** moc špatně.

!!! PAST TENSE

je → bylo

Včera **mi** bylo špatně.

Odpoledne **mu** nebylo dobré.

3. MÍT + PROBLEM/DISEASE

The verb "mít" needs the accusative case.

MÍT RÝMU = to have a cold/runny nose

MÍT MIGRÉNU = to have a migraine

MÍT CHŘIPKU = to have the flu

MÍT PRŮJEM = to have diarrhea

MÍT HOREČKU = to have a fever

MÍT TEPLITU = to have a temperature

MÍT DEPRESI = to have depression/to be depressed

MÍT ALERGII NA ... = to have an allergy to ...

MÍT KAŠEL = to have a cough

MÍT DIABETES/CEVADU = to have diabetes

MÍT ZLOMENÝ (+ m) = to have a broken ...: MÍT ZLOMENÝ NOS/PRST

MÍT ZLOMENOU (+ f) = to have a broken ...: MÍT ZLOMENOU RUKU/NOHU

MÍT ZLOMENÉ (+ n) = to have a broken ...: MÍT ZLOMENÉ SRDCE

Můj syn má alergii na penicilin.

Máte horečku? - Ano, mám 38,9!

Mám rýmu, kašel a teplotu. Asi mám chřipku.

Dcera mázlou ruku.

Včera jsem měl teplotu.

Petr měl o víkendu průjem.